

Talentul fără vârstă

Pentru actori, înaintarea în vârstă poate fi o boală profesională, care să ducă rapid la pensie.

Puțini sunt aceia care izbutesc să nu-și piardă tăria interioară în fața trecerii timpului, materializată în plus de riduri și minus de șuvițe de păr.

Ștefan Iordache este unul dintre ei. Între adolescentul avântat din filmul **Străinul** și moșneagul decrepit din spectacolul

Titus Andronicus

diferența pare a fi doar aceea, obligatorie, dintre două roluri care nu seamănă între ele.

Actorul și-a păstrat silueta grăcilă, timbrul aspru și totuși muzical al voci, privirea absentă și totuși iscoditoare, dar mai ales talentul (care nu e, din păcate, un dat înalienabil). Acest talent

mereu tânăr și viguros, i-a adus nu demult un premiu "pentru carieră"

la Sciacca, în Italia. Și chiar dacă distincția e

departe de notorietatea unui Oscar, ea îl așază pe Ștefan Iordache pe aceeași treaptă cu

Philippe Noiret, Marcello Mastroianni sau Raf Vallone, beneficiari, în timp, ai aceluiași premiu.

Indiferent de legi și decrete, Ștefan Iordache mai are încă mult până la pensie.

Alice Georgescu